

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/294/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816201916
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816201916.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598 proti žalovanej B. N.F., O.. XX.X.XXXX, V. X. F. XXX, zastúpenej JUDr. Hedvigou Gallovou, so sídlom v Bratislave, Zámocká 26, o zaplatenie 154,93 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 6C/42/2016-86 zo dňa 5. apríla 2018

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol o žalobe žalobcu na zaplatenie známeho úroku vo výške 113,43 eur, známeho úroku z omeškania vo výške 1,34 eur, a náhrady trov mediačného konania vo výške 40,16 eur a trov súdneho konania, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 49,63 eur.

3. Žalobca podanou žalobou poukázal na skutočnosť, že Y. XX.X.XXXX na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 350,- eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu vo výške 184,97 eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 137,03 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 672,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 184,97 eur, čo predstavovalo RPMN vo výške 92%, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. Úrok bol vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 137,03 eur. Spotrebiteľský úver sa úročí ročnou úrokovou sadzbou, ktorá predstavuje fixné percento vo výške 39,15 % ročne. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku vo výške 672,- eur do 13.4.2014 na účet veriteľa alebo v hotovosti mandatárovi. Žalovaná a žalobca sa dohodli, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.X.XXXX sa mení tak, že žalovaná sa zaviazala uhradiť žalobcovi žalovanú čiastku v 12 splátkach vo výške 56,- eur vždy k 13. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc od 13.5.2013. Žalovaná z uvedenej čiastky pred dlhom splatným uhradila 224,- eur. Na základe toho, že porušila podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nedodržala splátkový kalendár, žalobca jej oznámil, že v zmysle uzavretej zmluvy stratila výhodu splátok a dlh sa stal splatným v celosti a žalovaná bola

vyzvaná na jeho úhradu. Po dlhu splatnom uhradila žalovaná sedem splátok, v sume 468,- eur. Dlh sa stal splatným dňa 14.4.2014 a od toho času je žalovaná v omeškaní s úhradou dlžnej sumy a to v zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru a tiež § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatnením práva spôsobom vyplývajúcim zo zmluvy a to najmä, avšak nie výlučne, trovy mediácie, trovy rozhodcovského konania, trovy súdneho konania, trovy exekúcie, trovy právneho zastúpenia žalobcu.

4. Súd prvej inštancie vo veci po prvý krát rozhodol rozsudkom č.k. 6C/42/2016-35 zo dňa 14.7.2016, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a nepriznal žiadne zo strán sporu právo na náhradu trov konania a keďže proti uvádzanému rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/34/2017-75 zo dňa 25.1.2018 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia s odkazom na ust. § 219 ods. 3, § 177 ods. 2 CSP, § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 9.6.2013, ako aj rozsudku Súdneho dvora európskej únie C-42/15 súd prvej inštancie konštatoval, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj z Dohody o plnení v splátkach zo dňa XX.X.XXXX jednoznačne vyplýva, že žalovaná vystupuje v predmetnom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľka a že ide o spotrebiteľský právny vzťah založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a keďže žalobca nevenoval žiadnu pozornosť posudzovaniu schopnosti splácať úver, hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona, čo je v zmysle § 11 ods. 2 zákona sankcionované tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere žalobca uvádza údaj o RPMN 92% a v dohode o plnení v splátkach až vo výške 281,64 % uvedená praktika nemôže v žiadnom prípade požívať právnu ochranu a nakoľko žalovaná mala povinnosť splácať dlh v splátkach, je údaj o RPMN uvedený nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Preto dospel k záveru, že dojednanie o splatnosti úveru je nejasné, neurčité a neplatné v zmysle § 37 ods. 1 a § 39 OZ, keďže predstavuje celkové navýšenie úveru takmer o 100% a takáto odplata je v zjavnom rozpore s § 53 ods. 6 OZ. Rovnako uviedol, že uzavretá zmluva neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže absentuje správny údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, o úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere nákladov o výške splátky istiny, úrokov a iných poplatkov a o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čím sa podľa § 11 ods. 1 písm. b/, v spojení s § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná uhradila do podania žaloby žalobcovi sumu 692,- eur, a celková čiastka úveru stanovená Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je vo výške 672,- eur, nie je povinná zaplatiť žalobcovi na splatenie istiny žiadnu sumu. Čo sa týka známeho úroku vo výške 113,43 eur, známeho úroku z omeškania vo výške 1,34 eur, súd prvej inštancie považoval žalobu za nedôvodnú, vzhľadom k stanoveniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverového vzťahu. Nárok žalobcu na trovy mediálneho konania 40,16 eur súd prvej inštancie zamietol, keďže žalobca vznik tohto nároku nepreukázal.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1,2 CSP s odkazom na § 255 ods. 1,2 CSP a a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania a to aj so zreteľom na nárok vzniknutý v odvolacom konaní, ktorým bol prvý rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vrátený na konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie.

7. Proti rozsudku podal včas (v zákonnej lehote) odvolanie žalobca. Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, keďže súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. V dôvodoch odvolania predovšetkým žalobca uvádzal, že odplata sa riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty,

kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Odkazoval na ust. § 1, § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. Nariadenie definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri odpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov.

9. Citujúc ust. § 53 ods. 1 OZ žalobca v odvolaní zároveň dôvodil, že dojednaný úrok predstavujúci odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru sa týka predmetu plnenia, či primeranosti ceny, vzhľadom na čo ju nemožné považovať za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ. Hlavným predmetom Zmluvy je odplatné poskytnutie finančných prostriedkov zo strany veriteľa (navrhovateľa) dlžníkovi (odporcovi), pričom ekvivalentom ceny plnenia je v danom vzťahu dohodnutý úrok, resp. odplata za poskytnutie finančných prostriedkov. Úrok patrí žalobcovi od vzniku úverového vzťahu, resp. poskytnutia finančných prostriedkov, a to až do doby, kedy budú poskytnuté finančné prostriedky vrátené veriteľovi. Úrok ako aj jeho zabezpečenie považuje žalobca za primeraný a v súlade s dobrými mravmi, keďže v danom období podstatným spôsobom neprevyšoval výšku odplaty (úroku) v obdobných prípadoch pri poskytovaní úverov inými nebankovými subjektmi, resp. bankami pri istom druhu finančných produktov. Výška RPMN je uvedená aj vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako aj v dokumente Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorým bola žalovaná oboznámená pred poskytnutím úveru, čo potvrdila aj svojim vlastnoručným podpisom. Žalobca poskytol žalovanej pred podpísaním zmluvy a následne pri podpísaní zmluvy pravdivé, riadne a úplné informácie. Odvolateľ zároveň zastáva názor, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov.

10. Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Podľa žalobcu poplatok za poskytnutie úveru nie je neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú oproti bankám rozdielne. Pokiaľ ide o samotnú výšku poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy žalovanej vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietala. Teda bolo na dobrovoľnom rozhodnutí dlžníka či na dané podmienky zmluvy pristúpi alebo nie. Pokiaľ ide o výšku príslušného poplatku, tento je v zmluve dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, je uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, teda žalovaná musela vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia a mala okamžite pri podpísaní zmluvy vedieť, aká je cena úveru. Keďže predmetom prieskumu nemôžu byť zmluvné dojednania týkajúce sa primeranosti ceny, je vylúčené, aby súd preskúmaval primeranosť tohto dojednania vzhľadom na ust. § 53 ods. 1 OZ ako aj čl. 10 ods. 2,3 Smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 a čl. 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS, taktiež rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 12 Cmo95/2005.

13. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadrila v tom znení, že sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie a navrhovala rozsudok ako vecne správny potvrdiť, s odkazom na podané vyjadrenie vo veci.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 11. júla 2019 o 09.00. hodine v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 3.7.2019 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu

práva na spravodlivý proces) je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

17. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu napr. pri dokazovaní, pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania a ďalších nedostatkov činnosti súdu, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady sú len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

19. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis ale nesprávne ho vyložil.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP nie sú naplnené.

21. Odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci vznikol záväzok žalovanej zo zmluvy o úvere a s ohľadom na skutočnosť, že žalovaná (dlžník) ako jedna zo strán tejto zmluvy nebola podnikateľom, ide o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. OZ a preto sa na právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho práva, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2, tretia veta OZ).

22. Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom do 9.6.2013, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

23. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie a za neprimerane, spôsobujúce rozpor so zákonom a tým aj neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 OZ, považuje dojednanie RPMN, odplaty ,nakoľko celkové navýšenie úveru takmer o 100% pri splácaní úveru do jedného roka vysoko prekračuje úrokové sadzby na finančnom trhu, a keďže žalobca nepostupoval v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2002 Z.z., je v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona úver bezúročný a bez poplatkov (viď v tomto znení aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/73/2018) s tým, že eurokonformný výklad zákona č. 129/2010 Z.z., nemôže ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a to s odkazom na dôvodnosť hore uvedených skutočností.

24. Správne, podrobné a presvedčivé sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

25. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s výrokom o trovách konania v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná a z dôvodu plného úspechu v odvolacom konaní má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže odvolací súd úspešnej žalovanej priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, prichádza do úvahy ďalší procesný postup v zmysle § 262 ods. 2 CSP a to rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).